

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/38/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419010508
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6419010508.1

Uznesenie

Krajský súd Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a členov senátu Mgr. Jána Bednára a JUDr. Petra Hunáka, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. júna 2025 trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák., konajúc o odvolaní okresného prokurátora voči rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/95/2019 zo dňa 02.04.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/95/2019 zo dňa 02.04.2025 bol obžalovaný A. B. podľa § 285 písm. a) Tr. por- oslobodený spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry v Žiari nad Hronom sp. zn. 1 Pv 347/18/6613-40 zo dňa 18.9.2019, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 20.7.2018, v čase okolo 22.00 h., dobrovoľne odišla C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom E., F. G. H. XXX/X so svojim druhom obv. A. B. z miesta ich aktuálneho pobytu v E. E. F. G. H. XXX/X, na osobnom motorovom vozidle zn. Renault Megane ev. č. E., ktorého ,vlastníkom a držiteľom je C. D., a ktoré viedol obv. A. B. s tým, že ,sa idú porozprávať, pričom šli smerom na I., kde na poľnej ceste za obcou E. J. A. B. zastavil, začali sa medzi sebou rozprávať, kde po chvíli rozhovor prerástol do vzájomnej hádky, počas ktorej C. D. z auta vystúpila, obv. A. B. išiel za ňou, kde medzi nimi došlo k fyzickému incidentu, počas ktorého jej obv. A. B. dal zaucho, chytil ju za vlasy a búchal jej hlavu o auto, škrtil ju a udieral do sánky, kričal na ňu, kde C. D. sa mu vytrhla, začala utekať smerom k ceste, pričom obv. A. B. ju dobehol a za vlasy ju dotiahol naspäť k autu, hodil ju o kapotu a povedal jej aby nerobila sprostosť a aby mu dala sex, kde s týmto nesúhlasila, začala plakať a hovoriť, aby na všetko zabudli a šli domov, avšak obv. A. B. reagoval slovami, že na to nezabudne ani ona a ani on, spýtal sa jej, že či sa s ním naposledy vyspí, s čím nesúhlasila a prosila ho, aby šli domov, obv. A. B. vozidlom prešiel na rýchlostnú cestu R1, kde sa jej opakovane pýtal, že či sa s ním vyspí, s čím nesúhlasila, na čo jej povedal, že „teda dobre, tak pokračujeme ďalej a domov nepôjdeme“, pokračovali po rýchlostnej ceste R1 smerom na Banskú Bystricu, kde sa jej opakovane pýtal, že či mu dá, s čím nesúhlasila, hovorila mu, že mu nedá, zastavili na nejakom neznámom mieste mimo rýchlostnej cesty, na nejakej poľnej ceste, kde obv. A. B. zastavil auto, obaja vystúpili von, opäť sa jej opýtal, či je ochotná sa s ním vyspať, s čím opäť nesúhlasila, hovorila mu, aby išli domov a na všetko zabudli, obv. A. B. jej však opätovne hovoril, že na to nezabudnú, pričom C. D. mu povedala, že mu to spraví doma, s čím obv. A. B. nesúhlasil, nakoľko sú doma deti, obaja opäť nasadli do auta, kde mu C. D. hovorila, aby šli domov, vyšli opäť na rýchlostnú cestu R1 a pokračovali v smere na Banskú Bystricu, obv. A. B. jej opakovane hovoril, že pokiaľ nedostane to čo chce, tak domov nepôjdu, C. D. ho niekoľkokrát prosila, aby sa otočili a vrátili sa domov, obv. A. B. reagoval s tým, že buď mu ho vytiahne a spraví mu to ústami, alebo sa s ním normálne vyspí, pričom C. D. ho prosila, že je unavená a ubolená, aby išli domov, že nikomu nič nepovie a všetko bude v poriadku, s čím obv. A. B. nesúhlasil a pokračoval vjazde po rýchlostnej ceste R1, pričom keď C. D. videla, že nemá inú možnosť,

tak súhlasila, že to spraví, pričom obv. A. B. reagoval, že zastaviť nemôžu, nakoľko sú v nejakej dedine a bojí sa toho, že by kričala, na čo C. D. odpovedala, že dostala rozum a spraví to, len nech už zastaví, tak obv. A. B. za zjazdom z R1 do mesta Žarnovica zastavil vozidlo za nestotožnenou obcou, kde mu C. D., nakoľko už nevidela iné východisko, povedala, že dobre, nech to spraví, obv. A. B. sa jej opýtal, že ako to chce, ona mu odpovedala, že jej je to jedno, len nech to je rýchlo za nimi, obv. A. B. ju dal na kapotu auta, opýtal sa jej, či si stiahne sama nohavice, alebo jej ich má stiahnuť on, kde ona odpovedala, že si ich sama nestiahne, tak jej ich stiahol obv. A. B. a zneužívajúc jej beznádejnú situáciu došlo k súložiu, kde po skončení sa obaja poutierali, nasadli do auta, ktoré opäť viedol obv. A. B. a išli domov, pričom týmto konaním obv. A. B. spôsobil C. D., podľa lekárskeho správ, hematómy na predlaktí vpravo, stopy úrazu ľavého oka, miernu palpačnú citlivosť pariet. a frontálnej časti hlavy, bez práceneschopnosti,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote, ako osoba na to oprávnená, podala odvolanie okresná prokurátorka v Žiari nad Hronom.

V písomných dôvodoch odvolania uviedla, že s rozhodnutím Okresného súdu v Žiari nad Hronom sa nestotožňuje, nakoľko má za to, že vykonaným dokazovaním bolo dostatočne preukázané, že obžalovaný sa žalovaného skutku dopustil. Je síce pravdou, že obžalovaný spáchanie skutku od začiatku popiera, pričom uvádzal, že k pohlavnému styku medzi ním a poškodenou došlo dobrovoľne. Podľa obžaloby je však prokurátorka toho názoru, že zo žalovaného skutku je usvedčovaný jednoznačne výpoveďou poškodenej C. D. a svedkov K. D., L. B., L. D., M. D., M. N., ako aj ďalšími listinnými dôkazmi. Je síce pravda, že výpovede poškodenej a obžalovaného sú v určitých častiach rozporné a nezhodujú sa, avšak jednoznačne sa zhodli na tom, že večer dňa 20.07.2018 sa poškodená a obžalovaný išli porozprávať mimo domu, nasadli do auta a aj v tom sa obidvaja zhodujú, že počas tohto obdobia medzi nimi došlo k pohlavnému styku.

Prokurátorka v ďalšej časti odôvodnenia odvolania však podrobne rozoberá výpovede jednotlivých svedkov, či poškodenej. Na tomto meste poukázala na vyjadrenia poškodenej C. D., ktorá vo svojich výpovediach podrobne popísala jednak vzťah s obžalovaným, ako aj samotný skutok, kde malo dôjsť k jej znásilneniu. V podstate prokurátorka v tomto smere kopíruje výpovede poškodenej, ktoré táto urobila v prípravnom konaní, či na hlavnom pojednávaní, ktoré sú aj zrejme z napadnutého rozsudku. V konečnom dôsledku prokurátorka poukázala na to, že podľa jej názoru poškodená od začiatku vypovedala konzistentne, výpovede nijakým spôsobom nemenila, navyše pri výpovediach v prípravnom konaní, ako aj na pojednávaní bola veľmi rozrušená a plakala.

V ďalšej časti odvolania prokurátorka rozoberá výpovede svedkov, a to najmä svedkyne K. D., matky poškodenej, kde opísala vyjadrenia tejto svedkyne z prípravného konania a z hlavného pojednávania tak, ako sú už zachytené aj v odôvodnení napadnutého rozsudku. To isté platí o tvrdeniach svedka L. D., otca poškodenej, ktoré tak isto prokurátorka cituje v dôvodoch odvolania, tvrdenia svedkyne L. B., dcéry poškodenej, ktorá nie je biologická dcéra obžalovaného, ale tento si ju len osvojil, svedkov L. D. a M. D., ako aj tvrdenia svedkyne M. N..

Krajský súd tieto tvrdenia svedkov, ktoré uviedla prokurátorka do odvolania, nebude ďalej citovať, pretože sú zrejme z napadnutého rozsudku, z odôvodnenia tohto rozsudku, kde sú veľmi podrobne tieto výpovede zaznamenané a prokurátorka v podstate v tomto odvolaní sa len domáha toho, aby tieto výpovede boli hodnotené iným spôsobom ako to urobil okresný súd.

Podľa prokurátorky sa nemožno stotožniť s vyjadrením súdu, že z popísaného správania poškodenej a obžalovaného pred, počas i po skutku nevyplýva, že by v prípade súložie medzi ňou a obžalovaným jej rozpor dosahoval intenzitu vážne mieneného odporu, resp. že by sa v čase skutku mala nachádzať v stave bezbrannosti. Poškodená vypovedala, že mala z konania obžalovaného veľký strach, nakoľko ju tento zbil v prvej časti vozenia sa v aute a potom, keď jazdil autom, jej začal rozprávať, že kolesá nie sú stavané na takú rýchlu jazdu a že ak mu nedá sex, nepôjdu domov. Pri samotnom sexuálnom styku síce voči nej nepoužil fyzické násilie, avšak poškodená stále opakovala, že to nechce a urobil to proti jej vôli, lebo už nedokázala vzdorovať. Podľa prokurátorky je toto jednoznačný dôkaz o tom, že poškodená bola násilím donútená k súložiu.

Prokurátorka preto má za to, že sa skutok stal a že sa ho dopustil obžalovaný, bolo podľa nej evidentne preukázané a to nielen objektívnymi dôkazmi, ale aj samotnou výpoveďou poškodenej, že výpovede poškodenej tvorili solídnu reťaz dôkazov svedčiacich o spáchaní tohoto závažného skutku zvlášť, keď práve pre intímny charakter tohto druhu zločinu je možné sa spoliehať len na takéto dôkazy, ktoré by potvrdzovali, či vyvracali výpoveď obeť. Keďže sa jedná o zločin znásilnenia jedinými priamymi svedkami sú obžalovaný a obeť a v danom prípade preto nie je možné sa stotožniť s tvrdením súdu ohľadne poškodenej a jej vierohodnosti a reťaze ďalších nepriamych dôkazov nadväzujúcich na jej výpoveď. Podľa prokurátorky totiž poškodená vierohodným spôsobom opísala skutok, jeho priebeh a správanie sa obžalovaného s tým, že vysvetlila aj jednotlivé kroky z jej strany, ktoré by sa možno zdali nelogické. Poškodená mala z konania obžalovaného veľký strach a preto je toho názoru, že k samotnému skutku došlo a svedčí o tom aj samotný postoj poškodenej, ktorá od počiatku prípravného konania a celého ďalšieho konania prejavovala emotívnych stres a hlavne obavu z osoby obžalovaného. Nie je preto, podľa prokurátorky, možné na základe týchto dôkazov konštatovať, že sa skutok nestal a preto navrhla, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil, vec vrátil okresnému súdu na nové konanie s tým, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade tohto odvolania potom vo veci určil termín verejného zasadnutia, na ktoré verejné zasadnutie sa riadne a včas dostavil obžalovaný A. B., jeho obhajkyňa, poškodená C. D., ako aj krajský prokurátor.

V konečnom návrhu krajský prokurátor uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava dôvodov písomného odvolania okresnej prokurátorky, v podrobnostiach naň poukazuje a krajskému súdu navrhol, aby vzhľadom k tomu, že považuje napadnutý rozsudok za nesprávny, aby vec zrušil a vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obhajkyňa obžalovaného, na rozdiel od prokurátora, v konečnom návrhu uviedla, že na odvolacie argumenty prokurátorky už reagovala v jej záverečnej reči na okresnom súde, ktorá je podrobne založená v trestnom spise, kde poznajúc argumentáciu prokurátorky uviedla prečo s týmto odvolaním nesúhlasí a ani z posudku na obžalovaného nevyplýva, že by mal násilnícke sklony. Samotná poškodená nikdy neuvádzala, že by mala byť znásilnená a preto je podľa obhajoby správny záver okresného súdu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný a z toho dôvodu navrhla odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietnuť.

Poškodená C. D. v konečnom návrhu uviedla, že je veľmi nespokojná s tým, ako to celé dopadlo, nikto neriešil kopec jej iných oznámení ako sa k nej obžalovaný správal, prečo ho prepustili z bývalého zamestnania. Dodala, že od skutku, t.j. od roku 2018 spolu nežijú, deti ktoré má s obžalovaným sú u nej a obžalovaný na ich výchovu prispieva a riadne platí.

Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že je nevinný, nepotrebuje znásilňovať vlastnú ženu a znaleckými posudkami bolo dokázané, že sa tak nestalo a preto navrhol, aby bol rozsudok okresného súdu potvrdený.

Krajský súd v Banskej Bystrici potom na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým prokurátorka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresnej prokurátorky v Žiari nad Hronom nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal na viacerých hlavných pojednávaniach všetky dostupné a potrebné dôkazy, aby bol riadne objasnený skutkový stav, ktorý by umožnil súdu spravodlivé rozhodnutie a tieto dôkazy potom aj správne vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich súhrne a to v súlade s ustanovením § 2 ods. 10, resp. 2 ods. 12 Tr. por.

Okresný súd Žiar nad Hronom v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne, veľmi presvedčivo v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol všetky dôkazy, ktoré vo veci vykonal, uviedol skutočnosti, ktoré vzal za preukázané, existenciu, ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a najmä to akými úvahami sa spravoval, keď jednotlivé dôkazy hodnotil a ako ich potom aj vyhodnotil.

Z podrobného odôvodnenia rozsudku je preto zrejme ako sa okresný súd vysporiadal s tvrdeniami prokurátorky o tom, že došlo v danom prípade k zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák., prečo neuveril týmto skutočnostiam a potom aj to, ako tieto dôkazy jednotlivo vyhodnotil a prečo dospel k záveru, že nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný.

Na tomto mieste musí krajský súd konštatovať, že tak ako bol postavený skutok v obžalobe, tak ako na ňom trvala prokurátorka na hlavnom pojednávaní a tak ako ho potom kvalifikoval prvostupňový súd sú pochybnosti o tom, či sa skutočne skutok stal, pre ktorý je obžalovaný stíhaný a za týchto okolností správne postupoval okresný súd, keď obžalovaného A. B. podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod podanej obžaloby oslobodil.

Na všetky skutkové zistenia, ako aj na právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd nemá o týchto dôvodoch pochybnosti a preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Krajský súd ďalej poukazuje aj na to, že nemá povinnosť odôvodňovať rozhodnutie podrobne tak, aby sa vysporiadal s každým argumentom odvolateľa, pretože aj v zmysle rozsudkov Európskeho súdu pre ľudské práva, napr. vo veci Helle vs. Fínsko z 19. decembra 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozsudku obmedzil na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa, pričom aj podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý účastník konania môže považovať zásadný pre svoju argumentáciu.

Je zrejme, že argumentácia prokurátorky v odvolaní sa netýka nejakých iných skutočností, len zopakovala všetky výpovede svedkov a poškodenej, ktorí vo veci vypovedali a domáha sa toho, aby prvostupňový súd tieto dôkazy iným spôsobom vyhodnotil ako to súd urobil.

Krajský súd však s takýmto postupom nemôže súhlasiť, lebo nie je možné hodnotiť dôkazy tak ako si to, ktorá strana sporu želá. Aj podľa krajského súdu je nepochybné, že okresná prokurátorka neuniesla ťarchu obžaloby a nedokázala preukázať, že konanie ktorého sa mal obžalovaný dopustiť bolo násilím a teda, že došlo aj k znásilneniu poškodenej. Zo všetkých výpovedí poškodenej jednoznačne vyplýva, že k pohlavnému aktu došlo s jej súhlasom a aj keď je nepochybné, že pred tým aktom určitý čas bolo nejaké fyzické násilie na ňu a že bola nejakým spôsobom psychicky deptaná, že ak sa obžalovanému nepodvolí, tak sa budú voziť až do rána, ale pri samotnom skutku a pohlavnom styku nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že by ju k tomuto skutku prinútil obžalovaný násilím, resp. že by využil jej bezbrannosť, pretože sama uviedla, že bezbranná nebola, to znamená nebola pod vplyvom alkoholu, nebola pod vplyvom nejakých návykových látok a podobne.

Z celej danej trestnej veci je nepochybné, že prokurátor žaloval iný skutok a za inú trestnú činnosť ako reálne mal, pretože pokiaľ by bol žaloval obžalovaného za inú trestnú činnosť, ktorej následkom potom bol aj pohlavný styk, tam sa mohol okresný súd iným spôsobom vysporiadať s dôkazmi, ale samotný zločin znásilnenia, aj podľa názoru krajského súdu, v danej veci preukázaný nebol a keďže okresný prokurátor neuniesol váhu dôkazov správne postupoval prvostupňový súd, ak za takýchto okolností obžalovaného A. B. spod podanej obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto svoje rozhodnutie prijal krajský súd jednohlasne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.